

nærmere hen imod Normaltilstande end i Fjor. Og dernæst var det i Fjor beregnet, at Erhvervstællingen skulde paaføre Statskassen en ikke helt ubetydelig Udgift af op imod 40 000—50 000 Kr. Ved at have ventet dette Aar har vi nu den Fornøjelse i Bemærkningerne til Lovforslaget at se, at Udgiften vil blive betydelig mindre, og at den maaske kan gaa ind under Statistisk Departements almindelige Udgifter.

Til Slutning vil jeg — selv om jeg tænker mig, at det er ganske givet — dog udtale det Ønske, at de Skemaer m. m., der skal bruges, maa blive trykt paa dansk Papir.

Veistrup: Vi har det indenfor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, paa samme Maade som indenfor Venstre, idet det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), som var Partiets Ordfører i Fjor, paa Grund af Sygdom ikke kan være til Stede; derfor skal jeg sige et Par Ord om det foreliggende Lovforslag. Jeg forstod, at heller ikke Venstres Ordfører fra i Fjor var i Stand til at være til Stede. Jeg beklager dette, saa meget mere som der ligger en Udvalgsbehandling imellem, og jeg, da jeg ikke var Medlem af Udvalget, ikke kan have nogen som helst Mening om, hvad der er foregaaet i Udvalget; det vilde selvfølgelig have været en Fordel, naar man skal udtale sig om Sagen.

Jeg blev noget forbavset over de, hvad skal jeg sige, ret pessimistiske eller dog ængstelige Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre (Birch), thi i Fjor takkede den daværende Ordfører Ministeren, fordi han havde fremsat Lovforslaget. Jeg havde ventet at høre en lignende Tak i Aar. Det blev ikke Tilfældet. Jeg ved ikke af hvilken Aarsag, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Lovforslaget er ganske enslydende med det, der blev fremsat i Fjor. Det blev henvist til et Udvalg, og dette Udvalg har, om jeg saa maa sige, fungeret som et Begravelsesudvalg, som man populært kalder det. Jeg synes dog, at dette Udtryk er noget misvisende. En Begravelse plejer at være Slutningen paa det hele, men det har altsaa ikke været Tilfældet her, her har vi en af de saakaldte Gengangere.

Naar man taler om Erhvervstælling her, er det i Virkeligheden kun en Erhvervstælling i indskrænket Forstand, ikke en almindelig Erhvervstælling, idet man har undtaget det største Erhverv i Landet, nemlig Landbruget. Jeg for mit Ved-

kommende kunde have ønsket, at man havde medtaget det. Nu ved jeg ikke, om det er Bekostningerne, der har afskrækket den højtærede Minister fra at medtage Landbruget; men jeg kan selvfølgelig anerkende, at man søger at spare, hvor spares kan, som man siger. Det forekommer mig imidlertid, at naar der er Tale om en Erhvervstælling, er det ikke ganske hen i Vejret, om man tager det Erhverv med, der er det største, og som beskæftiger langt de fleste Mennesker her i Landet. Thi hvorfor er det, man overhovedet afholder en saadan Erhvervstælling? Det maa vel være, for at den skal danne Grundlag for en Bedømmelse af Erhvervslivet, af Erhvervsmulighederne her i Landet; det kan vel ikke være af blot og bar Nysgerrighed, blot for at faa at vide, at der findes saa og saa mange Skræddere og saa og saa mange Skomagere her i Landet, eller for at faa at vide, hvor stor en Ind- og Udførsel der har fundet Sted, paa Grundlag af det Bogholderi, som særlig det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, var inde paa. Det kan aabenbart ikke være det, man tilstræber at faa at vide, men Spørgsmaalet maa være, forekommer det mig, dette: Hvad er disse Erhverv i Stand til at afkaste til deres Udøvere? Det, der har Interesse, maa være dette: Hvilke Erhverv her i Landet er det i Virkeligheden værd at slaa ind paa, og hvilke skal man helst holde sig fra? Og her samler Interessen sig særlig om de selvstændige Erhverv. Fagforeningstarifferne er vi jo alle i Stand til at skaffe os Underretning om, men hvad kan de selvstændige Erhverv her i Landet afkaste til deres Udøvere? Det er dette Spørgsmaal, der har Interesse, og jeg vilde tro, at hvis man fik Erhvervsmulighederne klarlagt paa en ganske anden Maade, end man har det i Øjeblikket, vilde dette kunne afgive et Fingerpeg for mange af de unge, der staar i Begreb med at bryde sig en Livsbane, men som i Øjeblikket staar tvivlende overfor, hvad de skal slaa ind paa. Det forekommer mig, at det centrale i Spørgsmaalet maa være: Hvad Værdi har det og det Erhverv, og hvad skal man helst holde sig borte fra, naar man skal bane sig en Livsvej? Men Muligheden for at fremskaffe Oplysninger af den Karakter, jeg her har nævnt, beror udelukkende paa, hvordan de Skemaer opstilles, som der her er Tale om at udsende til Udfyldning omkring i Kommunerne. Een Ting har, synes det mig, i denne Forbindelse uhyre Interesse — uden at jeg i øvrigt ved, om det overhovedet kan komme